

Πάνω στο μουχλιασμένο στρώμα που βρώμα μόνο ανέδιδε ένας άρρωστος ψυχομαχούσε. Θόλωσαν τα μάτια του και μόνο σκότος έβλεπε. Και όμως ήταν μεσημέρι. Γύρω γνωστοί και φίλοι κλαίνε: Με πονετικές ματιές οι γρηούλες τον αντικρύζουν πριν από το μεγάλο του ταξίδι. Και είναι απαρηγόρητες όλες.

Στες ύστερες του τες στιγμές ο μελλοθάνατος ζώηρεφε απότομα. Κι' άνοιξαν τα μάτια του και δούλεφε το λογικό του και μίλησε το στόμα του.

Δεν θέλω πια να ζητιανεύω. Φύγετε. Φύγετε αμέσως. Φύγε συ που νύχτες παραμόνευες για να κτυπήσεις, φύγε και συ που ψεύτικα μαρτύρησες για να κλειστώ στην φυλακή και να γλυτώσει ο άντρας σου, φύγε και συ που στον κόσμο διαλαλούσες πως φύγε, μάνα, συ που με γέννησες, απομακρύσου και συ πατέρα.

Θέλω να πεθάνω ήσυχος.

Γιε μου σπαρτατιστά μίλησε η καϊμένη η μάνα. Γιε μου συγχώρα μας για να σώσεις την ψυχή σου.

Η ψυχή μου, είπε με βαρειά μισοσβησμένη φωνή ο μελλοθάνατος είναι χαμένη. Ούτε και θέλω να σωθεί.

Γιε μου.....

Μάνα μου σκληρή. Με τυρράνησες τόσο πολύ στον κόσμο.

Άσε με ν' αναπαφτώ τις ύστερές μου τες στιγμές.

Κι' έκλεισε τα μάτια του κι' έγειρε το κεφάλι. Η ζωή σιγόςβηνε η σκέψη λιγόςτεβε, το μυαλό σιγοδούλευε. Το σκοτάδι απλωνόταν πυκνότερο. Το φως χανόταν παντοτινά και το μέλλον μέσα απ' το σκοτάδι και πάλιν γενιότανε.

Κυριάκος.

Μέσα του σαλεύουν τα ανθρωπιστικά ιδεώδη τα οποία εξωτερικεύονται κατά θαυμάσιον τρόπον στα ποιήματά του.

Πιο βαθειά όμως πάλουν μέσα του τα ηθικά κυρήγματα, τα δε περισσότερα των ποιημάτων του δεν είναι παρά υποθήκαι προς την νεολαίαν.

Μέσα από αυτά κάθε ένας, μικρός ή μεγάλος δύναται να αντλήσει.....

χαροπάλεψε στη ζωή, ένοιωσε βαθειά τον πόνο της στέρησης, πόνο που δυστυχώς διακατέχει τας καρδίας των χωρικών μας....

Έζησε

Είδα

και τραγούδησε.

Η πέννα του αντιγράφει πάνω στο χαρτί την αληθινή πραγματικότητα,.....

Η Κύπρος είναι δικαίως υπερήφανη.....

Πλάι στον Λιπέρτη στέκεται ένας άλλος φωτεινός καθρέπτης της Κυπρ....

Ο ένας ενισχύει και ενδυναμώνει τον άλλον, και οι δυο μαζί τιμούν την Κυπριακή Ξεπερνούν τα σύνορα της μικρής μας πατρίδας και

στην μεγάλη μας Ελλάδα διαλαλώντας μαζί με τα βουνά, και τους κάμπους μας, μαζί με τες πολυστέναχτες ακρογιαλιές του νησιού του Ευαγόρα, πως η Αφροδίτη δεν πέθανε, ζει ολοζώντανη στην Κυπριακή ψυχή, πως σε.....

Και πως ένα είναι το αίσθημα που διακατέχει όλους μας.

Να δούμε ελεύθερη...

✓
Ένα σκουλήκι ξεπρόβαλε το κεφάλι από την υγρή του τρύπα.

Του ήλιου το λαμπερό το φως άπλετα τον φώτισε. Και φοβήθηκε το ζωογόνο το φως, σκοτείνιασε το μυαλό του, θόλωσαν τα μάτια του.

Προτίμησε χίλιες φορές τη μούχλα, της σάπιας του φωλιάς, προτίμησε να σέρνεται στην λάσπη και να ζει στο σκοτάδι, γιατί φοβόταν το φως,

Το σκουλήκι ήταν ο άνθρωπος και το φως ήταν η Αλήθεια.

Γυναίκα -

Παπᾶς - Χρήματα

Παναῦριν - Διασκεδάσεις

Ἐνας νεκρός. Και που θα πάει. Στο Θεό. Και τι θα τον κάνει. Να θα ανοίξει το μεγάλο δεφτέρι. Θα πάρει τη ζυγαριά και θα βάλει από τη μια τα..... κι' ὅποια βαρέσουν. Αν τα καλά στον Παρ....Κόλαση. Μα τι είναι αυτή. Να βασανιστήρια πίσσα.... Μα φίλε μου θέλετε χειρότερη κόλαση από αυτή. Εμείς τουλάχιστον στον καιρό μας πιστεύαμε πως η ψυχή του ανθρ. τελειοποιείται ὕστερα από το θάνατο. Ἐπειτα θα βράζει στην πίσσα. Μα ποιο η ψυχή ἢ το σῶμα. Θᾶνε η ψυχή γιατί το σῶμα μένει.

Ἐνας γέρος λέει. Η δική μου θρ. ελεημοσύνη Αγάπη - Ποιος την κάμνει.

Η χειρότερη, ἄρησκεία από ὅσες ^{είδε} ~~είστε~~ ως τώρα ο κόσμος δεν είναι η ειδωλολατρεία, ὅπως νομίζουν οι περισσότεροι. Είναι ο δικός μας Χριστιανισμός, ο Χριστιανισμός, τους παπάδες και τους καλόγηρους κ.....

Ἄθεος

Ειδωλολάτρης δεν είναι εκείνος που δεν πιστεύει στο δικό μας Θεό. Πραγματικά Ἄθεος είναι εκείνος που τον πιστεύει. ὅπως των νοιώθει σήμερα ο λαός..

Έτσι συνήθισε

Κάτω από τα μυτερά τ' αγκάθια, που λόγχες κοφτερές έμοιαζαν, ένα κεφάλι ξεπρόβαλε απειλητικά. Βροντερά ήταν η φωνή και τρομερά τα λόγια του, π' αντήχησαν σ' όλο το πυκνό το δάσος. Να με αγκίσει δεν μπορεί κανένας. Ματώνει.

Το αίμα μου δεν αντικρίζει κανένας. Το χώνω. Είμαι παντοδύναμος.

Μπορώ να σκοτώσω όλους σας. Αρκεί να κάψω το δάσος. Όσο για μένα δεν το χρειάζομαι. Ζω σε μια τρύπα κάτω από τη γη και τρέφομαι με σάπια φύλλα. Μ' αρκούν αυτά. Αγανάκτηση προκάλεσαν σ' όλο το ήσυχο δάσος τα καυχησιάρικα τα λόγια. Ανάστατο γίνηκε. Βρυχήθηκε άγρια το περήφανο λιοντάρι.

Ποιος είναι αυτός που παραμίλησε έτσι. Φέρτε μου τον αμέσως εδώ.

- Η πανούργα αλεπού.

Αφήστε τον είπε χαμογελαστά το λιοντάρι.

Αφήστε τον να σέρνεται κάτω από τη γη και να τρέφεται με σάπια φύλλα.